

Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Cultura

 BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

**Plaça Països Catalans, 1
25110 Alpicat
Tel. 973 737728**

Whatsapp 606 127 833

A/e:

biblioteca@alpicat.cat

Web:

<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:

<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

HORARI

**De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec**

**El proper dia que ens trobarem serà:
dimecres 25/04/2018**

Recordeu:

Ens reunim tots els darrers dijous de mes
Lloc: Biblioteca - Hora: 21:15 - Coordinador: Andreu Lonçà

Ramona Solé

QUADERNS

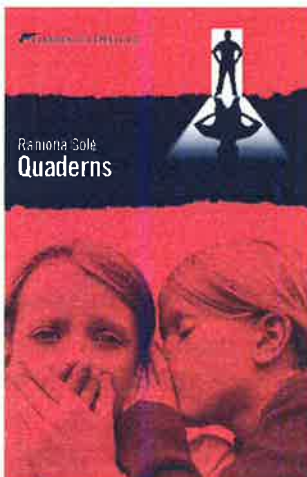

Nascuda a Lleida el 1968. És addicta a la lectura, té un bloc literari des de l'octubre de 2007, *Tumateix Llibres*, i gestiona totes les xarxes que l'acompanyen, on no es cansa de parlar de llibres. Col·labora fent ressenyes en altres mitjans de comunicació com SomNegra, o el programa DIS de Lleida TV. També organitza, juntament amb l'Ariadna Salla, regidora de l'ajuntament de Les Borges Blanques, el festival de novel·la criminal: "Les Borges Negres".

Ha publicat algun relat al diari Segre, i ha participat en reculls de relats de diversos autors: *Quedem al Zurich* (2015), *Inèdits* n.9 (2016) i *Bestiari* (2017).

Al març de 2016, l'editorial Llibres del Delicte va publicar la seva primera novel·la *Quaderns* (finalista del premi literari "Tuber Melanosporum" del Festival Gastro-literari Morella Negra com la Trufa 2017). Al Novembre del 2016 va coordinar el recull de relats *Assassins de Ponent*, on també és autora d'un dels relats. I a l'octubre de 2017 es publicà *Instint de Supervivència*.

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

9 abril 2016 per David Marín

La Ramona Solé va néixer a Alfés, viu als Torms, un petit poble de les Garrigues, treballa fent números en una cooperativa i li agrada molt llegir. Això és el primer que vaig saber d'ella. La vaig conèixer ara farà un any, quan jo vaig publicar una novel·la de misteri i ella va aparèixer el dia de la presentació a Lleida, me la va fer signar i em va dir: faré una ressenya al meu blog. Si podeu, entreu al seu blog: és impressionant. A *Tumateix llibres* hi escriu des de fa 9 anys comentaris dels llibres que llegeix, un o dos a la setmana. El gènere que més hi ha en el blog és la novel·la negra i policial. Només era qüestió de temps que, un dia, fes el salt i passés de lectora a autora. I quan ho fes, ho fes en un toll de sang i misteri.

S'acaba d'estrenar amb *Quaderns* (Llibres del Delicte), una novel·la que arrenca amb unes nenes d'un petit poble de Lleida, que no sabem quin és, i que es dediquen a anotar en uns quaderns, de manera innocent i per divertir-se, tot allò que veuen de curiós al poble. Les nenes ho apunten, veuen que un veí fa això, una veïna fa allò altre, els pica la curiositat i els van seguint, però sempre amb innocència... fins que aquests quaderns arriben a uns ulls adults que descobreixen, a través del que han posat les nenes, que al poble hi passen moltes més coses, i més misterioses, de les que aparentment semblen. I això farà arrencar la història i començaran els problemes.

A més d'un thriller d'angoixa excitant i moltes ganes de veure com es resol tot, també un retrat de la vida oculta dels pobles. És un bon retrat d'aquests pobles on es barreja la modernitat i allò de tota la vida, les xafarderies de balcó i les classes d'informàtica al casal, el metge de sempre que ho sap tot de tothom i una urbanita que hi busca un oasi inexistent, el bar on es diverteixen els joves i les dones que surten a caminar. Pobles on els veïns es relacionen amb un posat amable i solidari, però a vegades marcats per successos antics que no s'obliden mai. Pobles amb una cara oculta, que no veiem mai però que sabem que hi és i que és a on passen les coses segurament més interessants, clandestines, subterrànies i misterioses.

A més d'un thriller d'angoixa excitant i moltes ganes de veure com es resol tot, també un retrat de la vida oculta dels pobles. És un bon retrat d'aquests pobles on es barreja la modernitat i allò de tota la vida, les xafarderies de balcó i les classes d'informàtica al casal, el metge de sempre que ho sap tot de tothom i una urbanita que hi busca un oasi inexistent, el bar on es diverteixen els joves i les dones que surten a caminar. Pobles on els veïns es relacionen amb un posat amable i solidari, però a vegades marcats per successos antics que no s'obliden mai. Pobles amb una cara oculta, que no veiem mai però que sabem que hi és i que és a on passen les coses segurament més interessants, clandestines, subterrànies i misterioses.

Es nota que li agrada el gènere i que el domina. Hi tenim un misteri: la desaparició d'una escriptora que ha anat a un petit poble de Lleida per recuperar-se d'un trauma personal i que pateix agorafòbia. Hi tenim unes pistes misterioses i uns quaderns amb anotacions que aparentment no són més que apunts infantils. Hi tenim un mosso d'esquadra que intenta treure-hi l'entrellat a la vegada que ha de fer front a uns fets traumàtics del passat. Hi tenim, en alguna banda, algun o alguna culpable o culpables, o ves a saber què caram ha passat, i es produeix un joc ben treballat entre l'autora i el lector, com a les bones novel·les criminals, a veure qui atrapa primer l'assassí.

I hi tenim, sobretot, una colla de personatges del poble interessants, creïbles, ben retratats, cadascú amb la seva història particular que anirem coneixent de mica en mica i que s'aniran entrelaçant. Jo crec que aquest és un dels punts forts de la novel·la i que fa que superi les barreres del gènere i vagi més enllà: els personatges. Estan ben construïts, son versemblants, tenim ganes de saber què els hi ha passat. Són bastants personatges i cadascú ens explica una història i té les seves pròpies motivacions, amb les quals podem empatitzar, o bé rebutjar, com si fossin persones reals. Alguns són seductors, d'altres enigmàtics, amb contradiccions, n'hi ha que ens cauen bé de seguida i n'hi ha que ens fan arrufar el nas i tot i així no sabem si ens estem equivocant en aquesta impressió o no... com a la vida real, vaja, que d'això tracta la literatura: inventar, dir mentides, per tal de poder explicar veritats humanes.

Ramona Solé ha citat en alguna entrevista a Patricia Highsmith i Andreu Martín com a referents més pròxims. Jo hi veig també una atmosfera molt cinematogràfica, i per alguna banda l'ombra arrodonida d'Alfred Hitchcock, a *Quaderns*: a través de gent normal i corrent, quotidiana, que podien ser ben bé com nosaltres, s'hi construeix una trama que es va enredant en una tensió creixent i un final inesperat. Per cert: atenció al final, quan hi arribeu, perquè us agradarà. Quin final!

Històries de l'Oest

El blog de David Marín des de les comarques lleidatanes

Enllaços d'interès

<http://ramona-sole.blogspot.com>

<http://tumateix-llibres.blogspot.com>

<https://www.youtube.com/watch?v=L9pD7NABm5Q>